

Prethodna pitanja

1. Treba li fizičke i pravne osobe koje sudjeluju u stavljanju na tržište predviđenih stvari na način da to sudjelovanje predstavlja ponašanje koje se kažnjava na temelju članka 2. stavka 1. točke (d) Okvirne odluke 2004/757 ⁽¹⁾ smatrati „subjektom” u smislu članka 2. točke (d) Uredbe br. 273/2004 ⁽²⁾?

U slučaju potvrdnog odgovora na to prvo pitanje:

2. 2.a Predstavljaju li takva ponašanja subjekta iz prvog pitanja „okolnosti” u smislu članka 8. stavka 1. Uredbe br. 273/2004?
- 2.b Predstavljaju li ponašanja poput zaprimanja, prijevoza i skladištenja predviđenih stvari „okolnosti” u smislu članka 8. stavka 1. Uredbe br. 273/2004 ako ta ponašanja nisu počinjena s namjerom da se te stvari isporuče trećim osobama?

⁽¹⁾ Okvirna odluka Vijeća 2004/757/PUP od 25. listopada 2004. o utvrđivanju minimalnih odredaba vezanih za elemente kaznenih djela i sankcija u području nezakonite trgovine drogom (SL 2004., L 335, str. 8.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 16., str. 80.)

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 273/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o prekursorima za droge (SL 2004., L 47, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 6., str. 83.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. prosinca 2021. uputio Rechtbank Noord-Holland, zittingsplaats Haarlem (Nizozemska) – Nokia Solutions and Networks Oy/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven

(Predmet C-809/21)

(2022/C 138/16)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Noord-Holland, zittingsplaats Haarlem

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Nokia Solutions and Networks Oy

Tuženik: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven

Prethodno pitanje

Je li riječ o povredi prava Unije, kao uvjeta za ostvarenje prava na kamate koje je uređeno pravom Unije i koje je utvrdio Sud Europske unije, i u slučaju u kojem tijelo države članice na temelju naknadne uvozne provjere u pogledu carinske deklaracije podnesene nakon 1. svibnja 2016. odredi pristojbu protivno odredbama prava Unije koje su na snazi, a sud države članice utvrdi tu povredu prava Unije?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. prosinca 2021. uputio Administrativen sad Sofia-grad (Bugarska)– „Vinal” AD/Direktor na Agencia „Mitnici”

(Predmet C-820/21)

(2022/C 138/17)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Administrativen sad Sofia-grad

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: „Vinal” AD

Tuženik: Direktor na Agencia „Mitnici”

Prethodna pitanja

Na koji način treba tumačiti članak 16. stavak 1. Direktive 2008/118/EZ ⁽¹⁾ u dijelu u kojem se predviđa da je odobrenje za otvaranje i poslovanje trošarinskog skladišta podložno uvjetima koje nadležna tijela utvrđuju radi sprečavanja moguće utaje ili zlouporabe, [i] kako treba glasiti sadržaj tih uvjeta kako bi se mogli postići ciljevi koji se odnose na sprečavanje utaje ili zlouporabe?

Kako treba tumačiti zabranu diskriminacije u smislu uvodne izjave 10. Direktive 2008/118/EZ?

Kako treba tumačiti navedene odredbe i treba li ih tumačiti na način da im se ne protivi nacionalna odredba kao što je članak 53. stavak 1. točka 3. u vezi s člankom 47. stavkom 1. točkom 5. ZADS-a ako se tom odredbom, uz sankciju koja je već izrečena za isto djelo, predviđa nužno oduzimanje odobrenja za ubuduće do kojeg dolazi trenutačno i koje je vremenski neograničeno?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2008/118/EZ od 16. prosinca 2008. o općim aranžmanima za trošarine i o stavljanju izvan snage Direktive 92/12/EEZ (SL 2009., L 9, str. 12.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 2., str. 174.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. prosinca 2021. uputio Hessischer Verwaltungsgerichtshof (Njemačka) – TE, RU, koju zakonski zastupa TE/Stadt Frankfurt am Main

(Predmet C-829/21)

(2022/C 138/18)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Hessischer Verwaltungsgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužiteljice: TE, RU, koju zakonski zastupa TE

Tuženik: Stadt Frankfurt am Main

Prethodna pitanja

1. Je li članak 38.a stavak 1. AufenthG-a [Gesetz über den Aufenthalt, die Erwerbstätigkeit und die Integration von Ausländern im Bundesgebiet (Zakon o boravku, radu i integraciji stranaca na saveznom području), u daljnjem tekstu: AufenthG], koji prema nacionalnom pravu treba tumačiti na način da osoba s dugotrajnim boravkom koja migrira u drugu državu članicu i u trenutku produženja svoje dozvole boravka u prvoj državi članici mora imati status osobe s dugotrajnim boravkom, u skladu s odredbama članka 14. i sljedećih Direktive 2003/109/EZ ⁽¹⁾, koje samo određuju da osoba s dugotrajnim boravkom ima pravo na boravak na državnom području druge države članice koja joj nije odobrila status osobe s dugotrajnim boravkom za razdoblje duže od tri mjeseca pod uvjetom da su, osim toga, ispunjeni uvjeti utvrđeni u Poglavlju III. Direktive?
2. Ima li tijelo nadležno za strance u skladu s odredbama članka 14. i sljedećih Direktive 2003/109/EZ prilikom odlučivanja o zahtjevu za produženje u skladu s člankom 38.a stavkom 1. AufenthG-a, ako su ostali uvjeti za produženje s ograničenim rokom važenja ispunjeni i stranac osobito ima sigurne i redovite izvore sredstava, pravo da poništavajući njegovo postojeće pravo utvrdi da je stranac u prvoj državi članici u međuvremenu, dakle nakon preseljenja u drugu državu članicu, izgubio status u skladu s člankom 9. stavkom 4. podstavkom 2. Direktive 2003/109/EZ? Je li odlučujući trenutak za donošenje odluke trenutak zadnje upravne, odnosno sudske odluke?
3. U slučaju niječnog odgovora na prvo i drugo pitanje:

Je li na osobi s dugotrajnim boravkom teret dokazivanja da nije prestalo njezino pravo boravka u svojstvu osobe s dugotrajnim boravkom u prvoj državi članici?

U slučaju niječnog odgovora na to pitanje: ima li nacionalni sud ili nacionalno tijelo pravo provjeriti je li osobi s dugotrajnim boravkom dozvola boravka izdana s neograničenim rokom važenja prestala ili bi se to protivilo načelu prava Unije o uzajamnom priznavanju odluka upravnih tijela?